

ผลของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นที่คิดเชื้อโร็นโภภิชีสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง
วัยรุ่นที่มารับการรักษาที่โรงพยาบาลชั้นนำรักษ์ และโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า จำนวน
40 คน ปรากฏผลดังนี้

1. ในด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เรื่องความรักความอบอุ่น
ระหว่างวัยรุ่นกับบุคลากรทางการแพทย์และพนักงาน และเรื่องเกี่ยวกับระเบียบกฎเกณฑ์ภายในบ้าน
เปรียบเทียบระหว่างก่อนคิดกับหลังคิดเชื้อโร็น ผลของการวิจัยแสดงในตารางที่ 1 และ^{*}
ตารางที่ 2 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 แสดงการเปลี่ยนแปลงความรัก ความอบอุ่นของวัยรุ่นกับบุคลากร
และพนักงานระหว่างก่อนคิดกับหลังคิดเชื้อโรén

ความรักความอบอุ่น	YY	YN	NY	NN	t
ผู้มีปัญหาหรือเรื่องไม่สบายใจแล้วปรึกษาพ่อแม่	10	7	5	18	1.14
ผู้มีปัญหาหรือเรื่องไม่สบายใจแล้วปรึกษาเพื่อน	10	2	4	24	.1.14
ผู้มีเรื่องขัดใจหรือไม่พอใจกับบุคคล	11	9	8	12	.087
ผู้มีเรื่องขัดใจหรือไม่พอใจกับบุคลากร	11	3	18	8	4.87 **
ผู้มีเรื่องทะเลกับพนักงาน	14	4	11	11	2.78 *
ผู้มีความเห็นว่าบุคลากรขาดสินค้าธรรมเนียม					
ทะเลกับพนักงาน	19	6	3	12	1.70
รวมรับประทานอาหารกับครอบครัว	4	15	0	21	4.87 **

ตารางที่ 1 (ก)

ความรู้ความอ่อนอุน	YY	YN	NY	NN	t
ผู้ไปเที่ยวกับครอบครัว	4	4	0	32	1.85
ผู้ไปเที่ยวนอกบ้านมากไปกับเพื่อน	32	0	0	8	0
ผู้ไปเที่ยวนอกบ้านมากไปกับพี่น้องหรือไปคนเดียว	4	0	0	36	0

* $t < .05$ df = 39

** $t < .01$

จากตารางที่ 1 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในเรื่องการซักใจ
หรือไม่พอใจกับมาตรา การร่วมรับประทานอาหารกับครอบครัว และมีความแตกต่างอย่าง
มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องการทะเลาะกับพี่น้อง ส่วนเรื่องอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่าง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 2 แสดงการเปลี่ยนแปลงระหว่างกฎเกณฑ์ภายในบ้านของวัยรุ่น
ระหว่างก่อนติดกับหลังติด酵โรอิน

กฎเกณฑ์ภายในบ้าน	YY	YN	NY	NN	t
ผูกทองข้อมุน้ำทาก่อนจะออกไปปั่นรับประทาน	8	11	2	19	3.22 **
ผูกไม้ข้อมุน้ำทากแล้วถูกทำโหน	1	13	1	25	3.90 **
ผูกกล้มบ้านในทรงท่อเวลา	20	0	9	11	3.22 **
ผูกหน้าที่ช่วยเหลือรับผิดชอบในการอบกรัว	7	13	0	20	4.22 **

** $t < .01$ df = 39

จากตารางที่ 2 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในเรื่องการขอ
อนุญาตจะออกไปปั่นรับประทาน เรื่องไม่ข้อมากแล้วถูกทำโหน เรื่องกล้มบ้านในทรงท่อเวลา
และเรื่องหน้าที่ช่วยเหลือรับผิดชอบในการอบกรัว

2. ที่อยู่อาศัย ให้ศึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัย ดังแสดงในตารางที่ 3 และ 4 ตามลำดับ

ในจำนวนวัยรุ่นที่คิดเชื้อain 40 คน ที่ศึกษา มีวัยรุ่น 5 คน หรือร้อยละ 12.50%
เปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัย ดังแสดงสาเหตุการย้ายที่อยู่อาศัยและแหล่งที่ย้ายในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงสาเหตุการย้ายและแหล่งที่ย้าย

จำนวน	ร้อยละ	ก่อนติด	หลังติด	สาเหตุที่ย้าย	แหล่งที่ย้าย	
					ก่อนติด	หลังติด
2	5.00	อยู่กับเพื่อน อยู่กับพ่อแม่	อยู่กับพ่อแม่ อยู่กับเพื่อน ทางจังหวัด	ไม่มีเงินใช้ ไปรักษาตัว	บ้านค้าขาย บ้านที่อยู่อาศัย	บ้านที่อยู่อาศัย
1	2.50	จากคุก ลากยาว	อยู่กับพ่อแม่	พ้นโทษ	จากคุก ลากยาว	บ้านชัมภู
1	2.50	อยู่กับพ่อ	อยู่กับนา	หาเงินได้ สละดูแล	บ้านที่อยู่อาศัย	บ้านค้าขาย
1	2.50					

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนผู้ที่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัย

	YY	YN	NY	NN	t
ผู้ที่ไม่เปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัย	0	2	4	34	1.14

จากการที่ 4 ไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การคบเพื่อน ไคศึกษาแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงจำนวนเพื่อนที่คบหันหมกเพื่อนสนิท เพื่อนที่เป็นนักเรียนและเพื่อนที่สภาพเยอรมันระหว่างก่อนทิคและหลังทิคเยอรมันของวัยรุ่นที่สภาพเยอรมันในระบบทาง ๆ กัน และไคไวเคราะห์ค่าเฉลี่ยจำนวนเพื่อนที่คบของวัยรุ่นที่คบในระบบเวลาทาง ๆ กัน ดังแสดงในตารางที่ 5 ถึง 8 และแสดงในกราฟที่ 1 ถึง 4

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยจำนวนเพื่อนที่คบหันหมก

	ก่อนทิค ($\bar{X}$)	หลังทิค ($\bar{X}$)
กลุ่มที่คบเยอรมัน 1 ปี	7.60	6.00
กลุ่มที่คบเยอรมัน 2 ปี	7.40	5.75
กลุ่มที่คบเยอรมัน 3 ปี	7.50	5.40

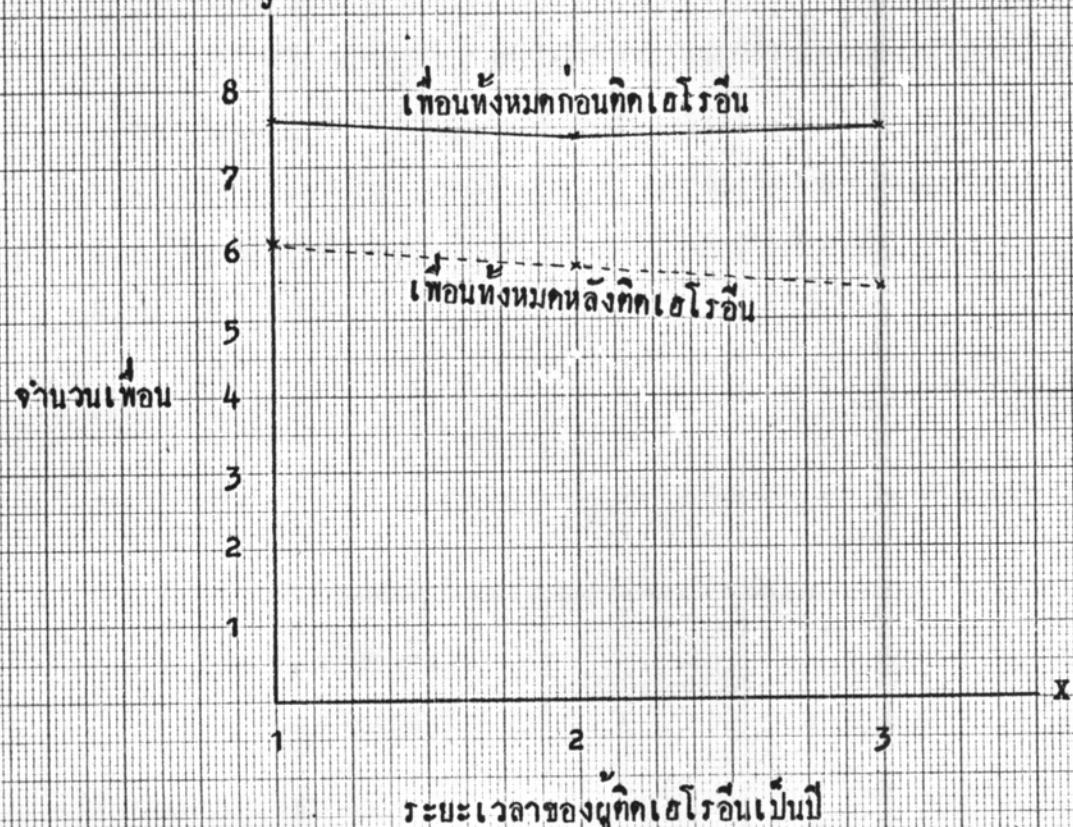
(คูกราฟที่ 1 ประกอบ)

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยจำนวนเพื่อนสนิท

	ก่อนทิค ($\bar{X}$)	หลังทิค ($\bar{X}$)
กลุ่มที่คบเยอรมัน 1 ปี	3.50	2.80
กลุ่มที่คบเยอรมัน 2 ปี	2.90	2.60
กลุ่มที่คบเยอรมัน 3 ปี	3.35	2.10

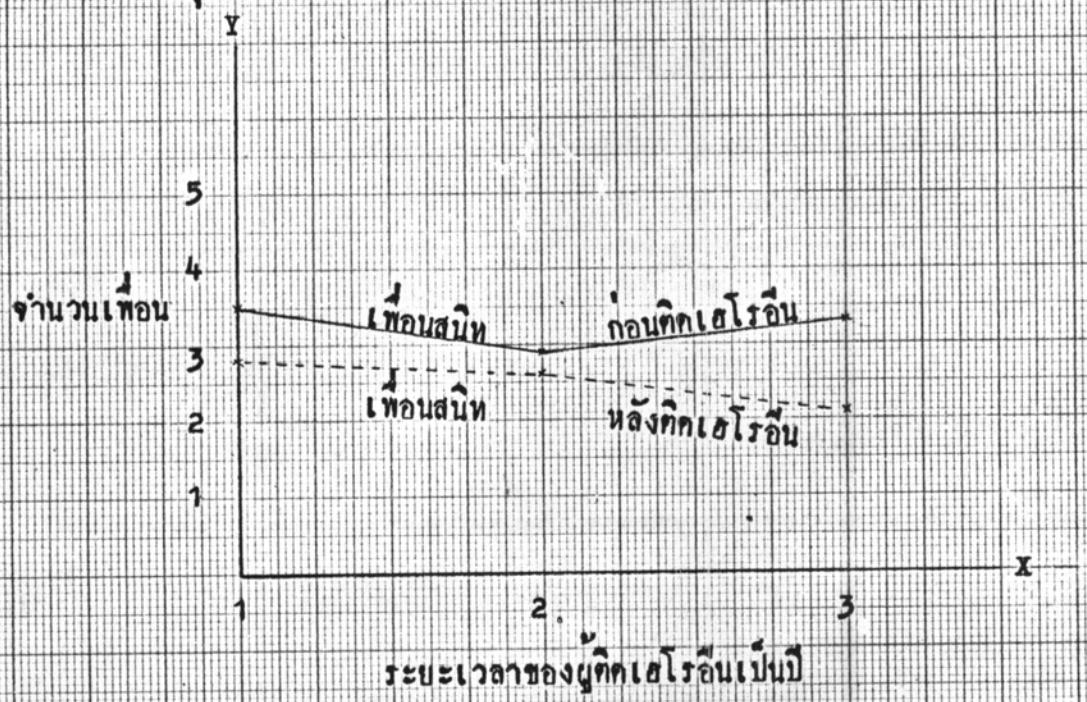
(คูกราฟที่ 2 ประกอบ)

กราฟที่ 1 แสดงแนวโน้มของการคุมเพื่อหั่นหมก เปรียบเทียบระหว่างก่อนกิกกับหลังกิกເຊໂຣອິນ
ของวัยรุ่นที่กิกເຊໂຣອິນระยะนานทั้ง ๆ กัน ทั้งแท่ง 1 - 3 ปี

ระยะเวลาของผู้กิกເຊໂຣອິນเป็นปี

กราฟที่ 2 แสดงแนวโน้มของการคุมเพื่อสนิท เปรียบเทียบระหว่างก่อนกิกกับหลังกิกເຊໂຣອິນของ
วัยรุ่นที่กิกເຊໂຣອິນระยะนานทั้ง ๆ กัน ทั้งแท่ง 1 - 3 ปี

ระยะเวลาของผู้กิกເຊໂຣອິນเป็นปี

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยจำนวนเพื่อนที่เป็นนักเรียน

	ก่อนติด	หลังติด
กลุ่มที่ติดເຂົ້າໂຮ້ອນ 1 ปี	3.20	3.00
กลุ่มที่ติดເຂົ້າໂຮ້ອນ 2 ปี	2.90	2.40
กลุ่มที่ติดເຂົ້າໂຮ້ອນ 3 ปี	3.10	2.70

(คูกราฟที่ 3 ประกอบ)

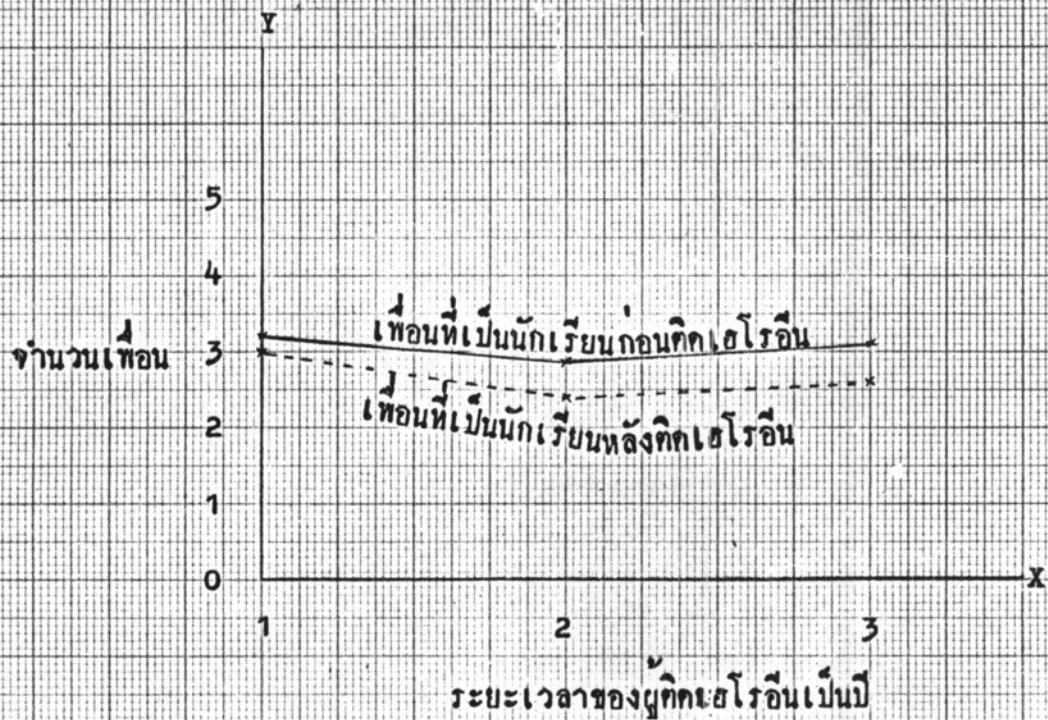
ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยจำนวนเพื่อนที่ເສັ້ນເຂົ້າໂຮ້ອນ

	ก่อนติด	หลังติด
กลุ่มที่ติดເຂົ້າໂຮ້ອນ 1 ปี	3.50	3.00
กลุ่มที่ติดເຂົ້າໂຮ້ອນ 2 ปี	2.90	2.60
กลุ่มที่ติดເຂົ້າໂຮ້ອນ 3 ปี	3.10	1.80

(คูกราฟที่ 4 ประกอบ)

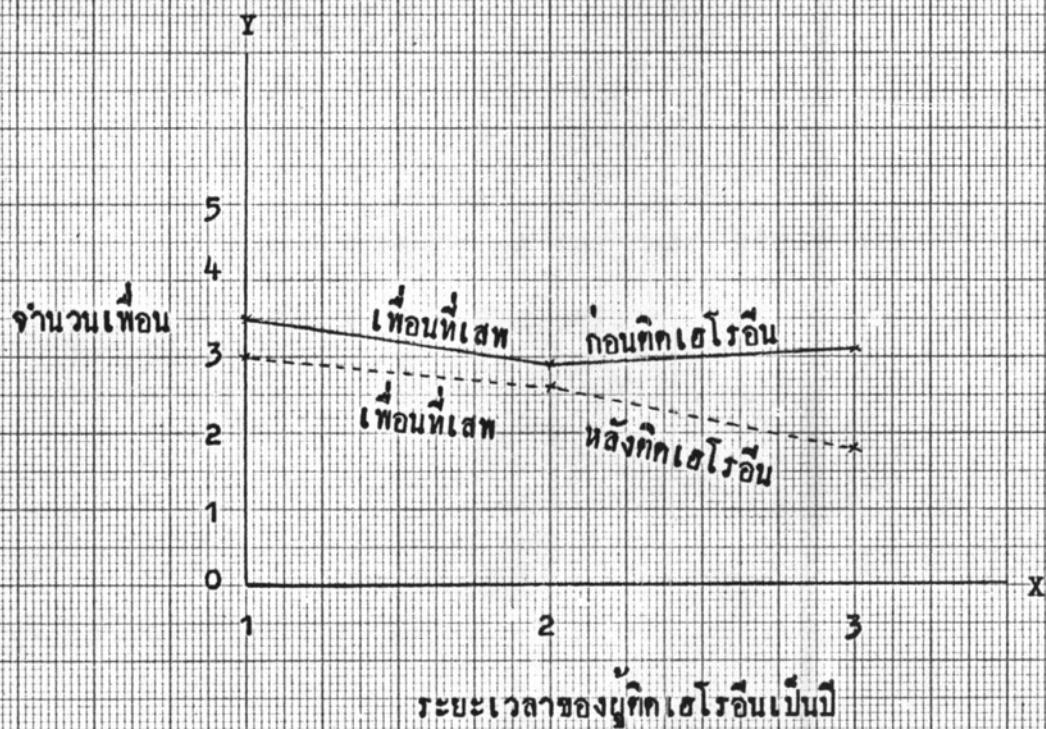
กราฟที่ 3

แสดงแนวโน้มของการคุมเทือนที่เป็นนักเรียน เปรียบเทียบระหว่างก่อนพิจักดูห้องพิจัก
เอโร้อนของวัยรุ่นที่พิจักเอโร้อนระบบนาทีทาง ๆ กัน ทั้งแท่ง 1 - 3 ปี

กราฟที่ 4

แสดงแนวโน้มของการคุมเทือนที่เสพเกโร้อน เปรียบเทียบระหว่างก่อนพิจักดูห้องพิจัก
เอโร้อนของวัยรุ่นที่พิจักเอโร้อนระบบนาทีทาง ๆ กัน ทั้งแท่ง 1 - 3 ปี

4. การใช้เวลาว่าง ให้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการใช้เวลาว่างในม้าน การใช้เวลาว่างหลังจากเลิกเรียน งานอดิเรกหรือกิจกรรมที่สนใจ และการไปเที่ยวผู้หญิงโซเชียล พาร์ทเนอร์ ผู้หญิงอาบน้ำ กะ และการเล่นการพนัน คั่งแสลงในตารางที่ 9 ถึง 12

ตารางที่ 9 แสดงการเปลี่ยนแปลงการใช้เวลาว่างในม้านของวัยรุ่นระหว่าง ก่อนติดและหลังติดเชื้อโควิด

การใช้เวลาว่างในม้าน	YY	YN	NY	NN	t
ทำภาระบ้าน หนาหนาทำภาระ	0	4	0	36	1.85
ช่วยทำงานในม้าน	2	7	1	30	2.38*
ดูโทรทัศน์	2	1	3	34	1.14
ฟังวิทยุ	4	3	5	28	1.14
คุยกับเพื่อน	0	4	1	35	1.70
เล่นกีฬา	0	5	0	35	2.32*
เลี้ยงสัตว์	1	2	0	37	1.14
อ่านหนังสือนานนิยาย	5	0	0	35	0
ไม่เคยอยู่บ้าน	0	4	2	34	1.14
อยู่บ้านสูบเชื้อโควิด	0	0	10	30	3.57**

* $t < .05$ df = 39

** $t < .01$

จากการที่ 9 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องช่วยทำงานในบ้าน เล่นกีฬา และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในเรื่องการอยู่บ้านสูบเชื้อโควิด ส่วนเรื่องอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 10 แสดงการเปลี่ยนแปลงการใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนของวัยรุ่นที่เป็นนักเรียน จำนวน 32 คน ระหว่างก่อนติดกับหลังติดเชื้อโควิด

การใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียน	YY	YN	NY	NN	t
หนทางเมหะเรียนและทำการบ้าน	1	4	0	27	2.60*
เดินเล่น	2	1	0	29	1.19
เด่นกีฬา	0	2	0	30	1.14
พักคุยกับเพื่อน	2	2	3	25	1.19
นั่งร้านอาหารและร้านกาแฟ	2	0	6	24	3.30**
เที่ยวต่างประเทศ	5	7	5	15	1.85
ช่วยทำงานในบ้าน	1	4	0	27	2.60*
อยู่กับบ้านสูบเชื้อโควิด	0	0	6	26	2.98**

* $t < .05$ df = 31

** $t < .01$

จากตารางที่ 10 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องการหนทางเมหะเรียนและการทำการบ้าน ช่วยทำงานในบ้าน และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในเรื่องนั่งร้านอาหารและร้านกาแฟ อยู่กับบ้านสูบเชื้อโควิด ส่วนในเรื่องอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 แสดงงานอดิเรกหรือกิจกรรมที่สนใจเมื่อมีเวลาว่างของวัยรุ่น
ระหว่างก่อนติดกัญชาลังกิดเฆโรอีน

งานอดิเรกหรือกิจกรรมที่สนใจ	YY	YN	NY	NN	t
ช่วยทำงานในบ้าน	0	7	2	31	2.32*
ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์	5	5	7	23	1.14
เล่นดนตรี	0	2	0	38	1.14
เที่ยวเที่ยว	5	6	4	25	1.70
เล่นกีฬา	1	5	0	34	2.32*
สะสมและทวนปัญญา	0	2	0	38	1.14
เดียงสักดิ์	2	2	0	36	1.14
อยู่กับบ้านสูบเฆโรอีน	0	0	8	32	2.86*
อ่านหนังสือวนนิยาย	1	2	0	37	1.14
ทำงานหารายได้พิเศษ	1	2	0	37	1.14

*t < .05 df = 39

จากการที่ 11 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องการช่วยทำงานในบ้าน เรื่องเล่นกีฬา และเรื่องอยู่กับบ้านสูบเฆโรอีน ส่วนในเรื่องอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 แสดงการเปลี่ยนแปลงการเที่ยวบู๊สูง โซเกวี พาร์ทเนอร์
ผู้หญิงอาบอบนวด และการเล่นการพนันของวัยรุ่นระหว่างก่อนคิด
กับหลังคิดເໂກຣອິນ

	YY	YN	NY	NN	t
ผู้ไปเที่ยวบู๊สูง โซเกวี พาร์ทเนอร์					
ผู้หญิงอาบอบนวด	14	18	1	7	5.12 **
ผู้เล่นการพนัน	5	23	2	10	6.33 **

** t < .01 df = 39

จากตารางที่ 12 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในเรื่องการไป
เที่ยวบู๊สูง โซเกวี ผู้หญิงพาร์ทเนอร์ ผู้หญิงอาบอบนวด และเรื่องเล่นการพนัน

5. การศึกษาเล่าเรียน ໄຄศึกษาดึงเรื่องการทำกิจกรรม ความสนใจเรียน ความเข้าใจในบทเรียน และผู้ที่สอบตก คั้งแสลงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสลงการเปลี่ยนแปลงผลการเรียนของวัยรุ่นที่เป็นนักเรียน ระหว่าง ก่อนติดคันหลังติดเชื้อโควิด จำนวน 32 คน

พฤติกรรมเกี่ยวกับการเรียน	YY	YN	NY	NN	t
ผู้ที่ทำการบ้านเสร็จทันเวลา	4	22	0	6	9.82 **
ผู้มีความสนใจในการเรียน	1	19	0	12	8.49 **
ผู้ที่ชอบความมีความจำ เสื่อมลง	1	0	20	11	8.93 **
ผู้ที่ชอบความมีความเข้าใจในบทเรียนเวลา	0	0	29	3	20.59 **
ผู้ที่สอบตก	9	0	17	6	6.90 **

$$** t < .01 \quad df = 39$$

จากตารางที่ 13 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในเรื่องการทำกิจกรรม เสร็จทันเวลา ความสนใจในการเรียน ความจำเสื่อมลง ความเข้าใจในบทเรียนเวลา และผู้ที่สอบตก

6. การกระทำนิคกูหมายและวิธีทางเงินเพื่อสภาพแวดล้อม ให้ศึกษาการกระทำนิคกูหมาย และวิธีทางเงินเพื่อสภาพแวดล้อม คังแสคงในตารางที่ 14 และตารางที่ 15

ตารางที่ 14 แสดงการเปลี่ยนแปลงการกระทำนิคกูหมายของวัยรุ่น ระหว่าง ก่อนติดและหลังติดยาเสพติด

พฤติกรรมผิดกฎหมาย	YY	YN	NY	NN	t
ลักทรัพย์	4	0	22	14	6.63 **
วิ่งราวทรัพย์	1	2	4	33	1.14
รีดเอาทรัพย์	1	0	5	34	2.32 *
ปล้นทรัพย์	0	1	2	37	0.81
ถูกจับข้อหาเป็นช่องโจร	2	2	7	29	2.32 *
ถูกจับข้อหามียาเสพติดในครอบครอง	0	0	15	25	4.87 **
เล่นการพนัน	2	14	2	22	3.90 **
ห้ามร้ายร่างกาย	12	7	2	19	2.32 *
มีความประพฤติทางเพศ (แมงดา ผัวเช่า)	1	2	2	35	0.00
ถูกจับฐานผิดพะราชนบัญญัติบัตรประชาชน	0	0	1	39	0.81
ถูกจับข้อหาเป็นเก็จจราจร	0	1	0	39	0.81

* $t < .05$ df = 39

** $t < .01$

จากการที่ 14 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องรีดเอาทรัพย์ ถูกจับข้อหาช่องโจร และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในเรื่อง ลักทรัพย์ ห้ามร้ายร่างกาย ถูกจับข้อหามียาเสพติดในครอบครอง เล่นการพนัน ส่วน เรื่องวิ่งราวทรัพย์ ปล้นทรัพย์ มีความประพฤติทางเพศ ถูกจับฐานผิดพะราชนบัญญัติบัตรประชาชน และถูกจับข้อหาเป็นเก็จจราจร ในมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 แสดงการเปลี่ยนแปลงวิธีทางเงินวิธีอื่น ๆ ของวัยรุ่นระหว่างก่อน
ติดกับหลังติดยาไวอาเชน

วิธีทางเงิน	YY	YN	NY	NN	t
จำนวนของชนิดเงิน	6	0	15	19	4.87 **
ขโนยของชนิดความราคาและพื้นของไปจำนวน	7	0	20	13	6.02 **
ยกยกของความราคาและผู้ติดพื้นของ	3	0	9	28	3.22 **
ขอญาติพื้นของ	1	0	5	34	2.32 *
ขอเพื่อน	2	0	6	32	2.38 *
ขอยืมญาติพื้นของ	1	0	5	34	2.32 *

* $t < .05$ df = 39

** $t < .01$

จากตารางที่ 15 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในเรื่องการ
จำนวนของชนิดเงิน ขโนยของชนิดความราคาและพื้นของไปจำนวน ยกยกของชนิดความ
ราคาและผู้ติดพื้นของ และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องขอญาติพี่
น้อง ขอเพื่อน และขอยืมญาติพื้นของ

7. สาเหตุ ลักษณะการใช้ ปริมาณเงินที่ใช้เสพและวิธีเสพ ให้ศึกษาถึงจำนวน
ผู้ที่คิดยาเสพติดอื่น ๆ มาก่อน สาเหตุของการใช้ยาเรอีน จำนวนบุคคลที่เสพร่วมกับ
ความดันในการใช้ยาเสพติด วิธีเสพ ดังแสดงในตารางที่ 16 ถึงตารางที่ 20 และให้
ศึกษาถึงปริมาณเงินที่ซื้อยาเสพทั้งวันในระยะทาง ๆ และเปรียบเทียบปริมาณเงินที่ได้รับกับ
เงินที่ซื้อยาเสพติด ดังแสดงในกราฟที่ 5 และ 6 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 จำนวนผู้ที่มีการเปลี่ยนแปลงจากยาเสพติดชนิดอื่น ๆ มาเป็น
ยาเรอีน มี 31 คน

ชื่อยาเสพติดที่เคยเสพ	ก่อนทิคยาเรอีน	
	จำนวน	รายละ
กัญชา	18	45.00
กัญชาและสูรา	5	12.50
สูรา	5	12.50
แอมเฟทามิน	1	2.50
กัญชาและไอโอนอก	2	5.00
รวมทั้งหมด	31	100

ตารางที่ 17 แสดงสาเหตุของการใช้เงินของวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด

สาเหตุของการใช้	จำนวน	ร้อยละ
อปากทดลอง	20	50.00
เพื่อนชักชวนแนะนำ	15	37.50
ความคึกคักของขอบสูง	2	5.00
คิว่าไม่ติด	1	2.50
กลุ่มใจ	1	2.50
เที่ยวบู๊ฟู๊ด	1	2.50
รวมทั้งหมด	40	100

ตารางที่ 18 แสดงการเปลี่ยนแปลงจำนวนบุคคลที่วัยรุ่นเดพร่วมกิจกรรมแรก
กับปัจจุบัน

บุคคลที่ใช้ร่วมกิจกรรม	YY	YN	NY	NN	t
เดพกามล่าพังคนเดียว	2	0	25	13	8.12 **
เดพกับเพื่อนอีกคนหนึ่ง	2	0	1	37	0.81
เดพกับเพื่อน 2 ถึง 3 คน เพศเดียวกัน	6	18	1	15	6.75 **
เดพกับเพื่อนเพศเดียวกันกลุ่มใหญ่	1	8	0	31	2.86 *
เดพกับเพื่อน 2 ถึง 3 คน ห้องสองเพศ	1	5	0	34	2.32 *

* $t < .05$ df = 39

** $t < .01$

จากตารางที่ 18 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในเรื่องการเดพ
กามล่าพังคนเดียว การเดพกับเพื่อน 2 ถึง 3 คน เพศเดียวกัน และมีความแตกต่างอย่าง
มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องการเดพกับเพื่อนเพศเดียวกันกลุ่มใหญ่ และการเดพกับเพื่อน
2 ถึง 3 คน ห้องสองเพศ ส่วนการเดพร่วมกับเพื่อนอีกคนหนึ่งไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 19 แสดงการเปลี่ยนแปลงความถี่ในการเสพยาอันของวัยรุ่นที่ติด
ยาในระบบ เริ่มติดกับปัจจุบัน

ความถี่เสพ	YY	YN	NY	NN	t
ใช้ 3 สัปดาห์ครึ่ง	0	2	0	38	1.14
ใช้ 2 สัปดาห์ครึ่ง	0	3	0	37	1.70
ใช้ 1 สัปดาห์ครึ่ง	0	5	0	35	2.32*
ใช้วันละ 1 ครึ่ง	0	7	2	31	2.32*
ใช้วันละ 2 ครึ่ง	0	8	3	29	2.32*
ใช้วันละ 3 ครึ่ง	1	8	4	27	1.85
ใช้วันละ 4 ถึง 10 ครึ่ง	1	4	15	20	3.57**
ใช้วันละ 11 ถึง 30 ครึ่ง	0	0	15	25	4.87**

* $t < .05$ df = 39

** $t < .01$

จากตารางที่ 19 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องความถี่ที่ใช้ 1 สัปดาห์ครึ่ง ใช้วันละ 1 ครึ่ง ใช้วันละ 2 ครึ่ง และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในเรื่องการใช้วันละ 4 ถึง 10 ครึ่ง ใช้วันละ 11 ถึง 30 ครึ่ง ส่วนการใช้ในลักษณะอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

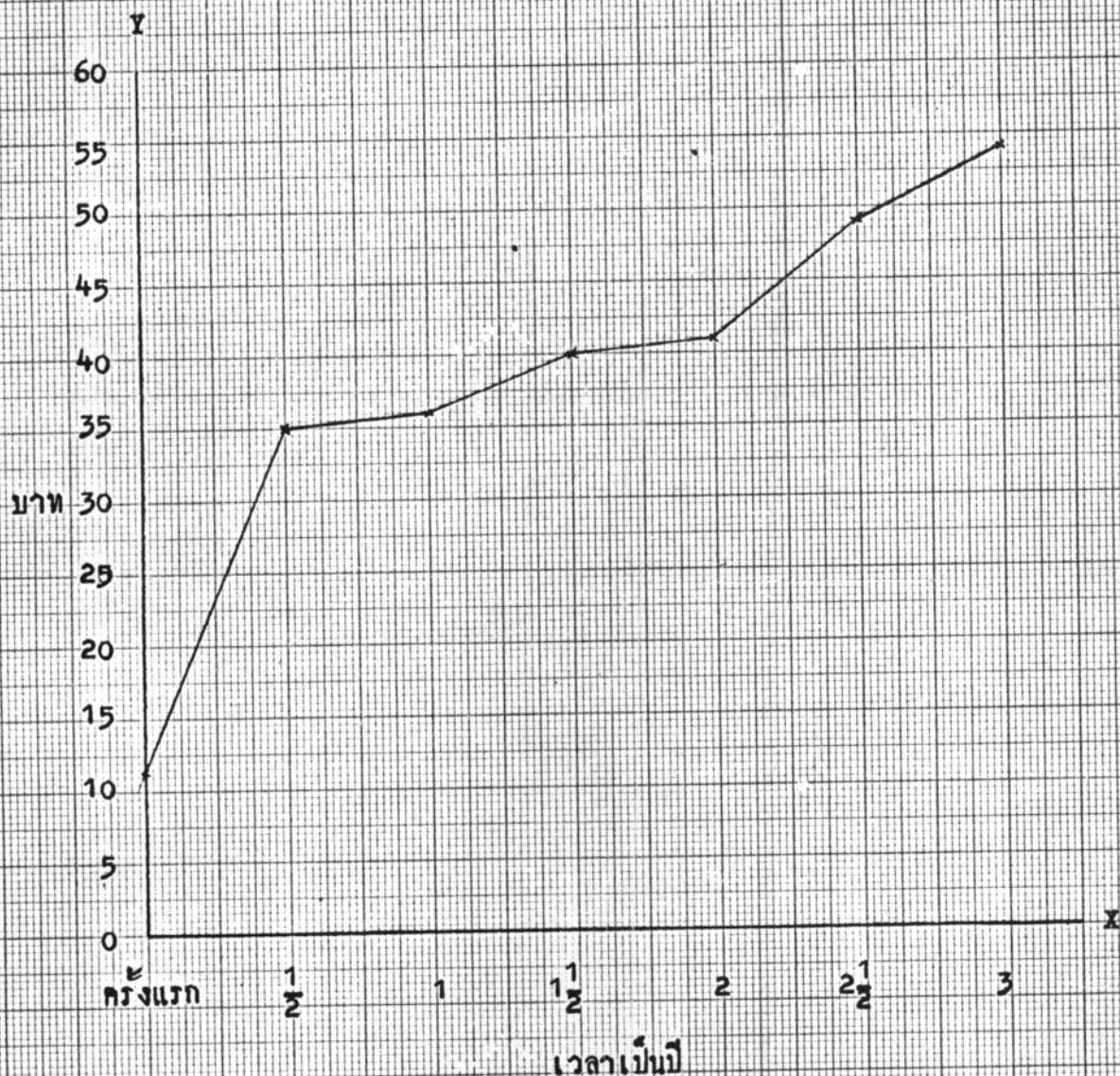
ตารางที่ 20 แสดงการเปลี่ยนแปลงวิธีสภาพรังแรกับปัจจุบัน

วิธีสภาพ	YY	YN	NY	NN	t
ฉีดเข้าไทดีวานั้น	2	0	1	37	0.81
ฉีดเข้ากลามเนื้อ	0	0	1	39	0.81
ฉีดเข้าเส้นโลหิต	0	0	5	35	2.32*
ฟังในยุหรี่แลวจุดสูบ	28	6	0	6	2.38*
วางแผนเก็บน้ำนมกะกัวแล้วใช้ไฟอนุสูด					
ควรโกรยไข้หลอด	4	0	0	36	0.00

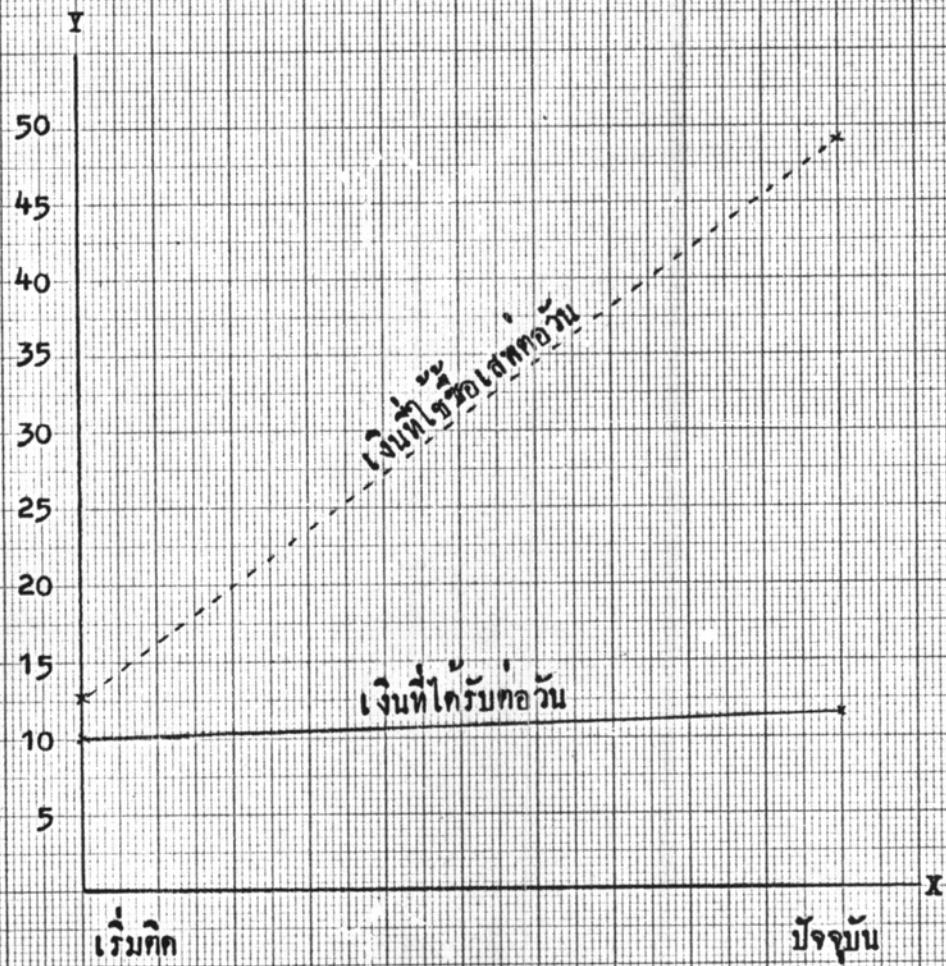
*t < .05   df = 39

จากตารางที่ 20 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องการฉีดเข้าเส้นโลหิต ฟังในยุหรี่สูบ ส่วนวิธีอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

กราฟที่ 5 แสดงปริมาณเงินที่ใช้ในการซื้อขายอื่นเพื่อวันในระบบทาง ๆ กันของวัยรุ่นที่ติดเชื้อเอชไอวีตั้งแต่เริ่มติดจนครบ 3 ปี

กราฟที่ 6 เปรียบเทียบปริมาณเงินที่ได้รับกับเงินที่ใช้ซื้อเชื้อเพลิงต่อวันระหว่างเริ่มต้นกับปัจจุบัน

8. สุขภาพอนามัย ได้ศึกษาถึงลักษณะสุขภาพอนามัยทั้ง ๗ ไป คังแสคงใน
ตารางที่ 21 อาการที่เกิดเนื่องจากยา (ถอนยา) คังแสคงในตารางที่ 22

ตารางที่ 21 สุขภาพอนามัยของวัยรุ่นที่คัดเขอโรอีน

สุขภาพอนามัย	YY	YN	NY	NN	t
ผู้ต้องบวมขาสูชภาพทรุดโกรน	0	0	38	2	21.59**
ผู้ต้องบวมน้ำหนักลดลง	0	6	37	3	21.02**
ผู้น้ำเหลือง	0	0	30	10	10.72**
ผู้รุ้งมีป้ากเขียวคล้ำ	0	0	28	12	9.09**
เป็นโรคตับอักเสบ	0	0	1	39	0.81
เป็นแพลงกะเพราอาหาร	0	0	2	38	1.14
ป้ากศีรษะ	1	0	2	37	1.14

** t < .01

จากตารางที่ 21 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในเรื่องสุขภาพ
ทรุดโกรน น้ำหนักลดลง น้ำเหลือง ริมมีป้ากเขียว ส่วนเรื่องโรคตับอักเสบ
แพลงกะเพราอาหาร ป้ากศีรษะ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 22 อาการที่เกิดเมื่อคยาสเปติก (ถอนยา)

ลักษณะอาการ	YY	YN	NY	NN	t
ปวกเมื่อยตามกล้ามเนื้อและกระดูก	0	0	37	3	21.02**
ปวกห่อง	0	0	29	11	8.77**
ชา	0	0	21	19	6.33**
คัน	0	0	18	22	5.42**
กล้ามเนื้อกระดูก	0	0	12	28	3.90**
อาเจียน	0	0	22	18	6.63**
เพอคลั้ง	0	0	11	29	3.57**
อ่อนเพลีย	0	0	35	5	16.20**
เบื่ออาหาร	0	0	34	6	13.49**
นอนไม่หลับ	0	0	30	10	10.72**

** t < .01

จากตารางที่ 22 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในเรื่องปวกเมื่อยตามกล้ามเนื้อและกระดูก ปวกห่อง ชา คัน กล้ามเนื้อกระดูก อาเจียน เพอคลั้ง อ่อนเพลีย เบื่ออาหาร และนอนไม่หลับ